

DE MENS DER ZONDE

“Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs.”

2 Thessalonicenzen 2 vers 3

Van het begin van het christendom af, heeft een onchristelijke, anti-christelijke geest bij voortdurend in de wereld geheerst, en nog heerst, ja in velen zich op een bijzonder krachtige wijze openbaarde, en hen tot buitengewone bestrijders, ja tyrannische tegenstanders van Christus en Zijn Kerk aangordde, waardoor de min of meer algemene en openbare afval van Christus werd uitgewerkt, zowel ten tijde der apostelen, als daarna, toen door deze geest de roomse dwaalleer ontstond, en vervolgens, bij de uitgang uit het roomse Babel, wederom onder de protestanten zo talloos vele sekten geboren werden, ja zelfs de waarachtige Kerk nog met nevelen en wolken bedekt werd, en ook in die kerk weer nieuwe anti-christelijke leringen door velen verwekt werden, en nog voortdurend verwekt worden!

Zodat men thans met verlegenheid vraagt: Waar is de Kerk, de ware Kerk van Christus?

Maar niettegenstaande ik dit alles geredelijk toestem, zo moet ik ook betuigen, dat daardoor niet bewezen wordt, dat **de antichrist, de mens der zonde**, niet in één bijzonder aangeduide persoon verschijnen zal.

De apostel Johannes (1 Joh.2: 18), spreekt duidelijk van antichristen, en van de antichrist:

“Kinderkens, het is de laatste ure; en gelijk gij gehoord hebt, dat de antichrist komt, zo zijn ook nu vele antichristen geworden; waaruit wij kennen, dat het de laatste ure is.”

Hij zegt duidelijk, dat de antichrist komt, en dat ook nu velen antichristen geworden zijn.

Het is duidelijk, dat hij spreekt van velen, die geworden zijn, en van één, die er komt.

Die éne moet grote tekenen en wonderen doen.

Hij moet in het midden der christenheid zich in de tempel plaatsen, en vrijuit van zichzelf getuigen, "dat hij God is!"

Op zijn bevel moet een beeld in de tempels der christenen worden opgericht en aanbeden!

En de mensen zullen uiterlijke kentekenen moeten dragen, als bewijs dat zij aanhangers, belijders en aanbidders van hem zijn, die valselijk van zich uitgeven zal, dat hij God, dat hij Christus is.

Wanneer is ooit zulk een mens der zonde bij uitstek, zulk een antichrist in de wereld bekend geweest? Neen, welke vreselijke monsters er ook bestaan hebben en bestaan, deze gruwel is nog niet gezien, hij moet nog komen. Zeer verblind en verleidend zijn zij allen, die, bij het aankondigen van de toekomstige, in de bijbel waarlijk vermelde verschijning van Christus, alsof die onmiddellijk nabij was, óf nauwelijks iets, óf **niet één woord gewagen van de voorafgaande optreding van de mens der zonde**, maar dit óf terloops meldende, óf geheel overstappende, zich vermaken met een beschrijving der heerlijkheid van het aanstaande koninkrijk van Christus, en met ophef spreken van een overal nu reeds merkbaar en toenemend geestelijk licht en leven, als voorboden van de zeer nabij zijnde toekomst des Heeren!

Ik vertrouw en hoop, dat velen der voorstanders van dat gevoelen niet inzien, op welke gevaarlijke en verderfelijke weg zij treden, en hun tijdgenoten stellen, welke vaak door gunstige gevoelens jegens zulke voorstanders, een onbepaald geloof hechten aan al wat deze zeggen en voortbrengen. Ik acht mij gedrongen om dezulken, en allen, op wie hun gevoelens enige indruk tot overreding en toestemming aan hun dwaalbegrip gemaakt hebben, toe te roepen: Wacht u voor uw zielen!

Er ligt een afschuwelijke, vreselijke, zielmoordende adder in het niet of maar nauwelijks gewagen van die ene antichrist, welke nog komen moet; en in het niet waarschuwen tegen zijn - Christus toekomst voorafgaande - optreding!

Wie het niet weet, of niet gelooft, dat de toekomst van de waarachtige Christus moet en zal voorafgegaan worden door **de verschijning van de antichrist, de mens der zonde**, in één persoon, die moet noodzakelijk, vanwege zijn gespannen verwachting op de toekomst van Christus, zodra er een buitengewoon mens optreedt, en van zichzelf de open en ronde verklaring aflegt, dat hij de Christus is, deze voor de ware en

werkelijke Christus houden, die komt om de onderscheidene secten der christenen van hare dwalingen te verlossen, om de heidenen te bekeren, en het heerlijk rijk van Israël, naar zijn belofte, weder op te richten. Temeer en vooral, als deze mens daarbij ook aanbiedt, opdat er in niemand enige twijfel omtrent hem overblijve, om zijn verschijning, gelijk voormaals de verschijning van Christus in het vlees, door nog grotere tekenen en wonderen te bekrachtigen, en dezelve uit het geschreven Woord te bewijzen.

O hoe vreselijk, door zulk bedrog die mens der zonde, die antichrist, onder het schitterend mom van een Gezant Gods, als de ware Christus, met open armen te ontvangen!

Eerst moet die mens der zonde, die ene antichrist bij uitstek komen, eer dat Christus, de eeuwige Vredevorst, in eigen persoon, zichtbaar verschijnen, en de heerlijkheid Zijns rijks in volle glans en luister openbaren zal. Welk rijk dan geen wereldlijk en tijdelijk, gelijk zo vele godgeleerden dromen, maar een geheel goddelijk en eeuwig rijk zijn zal.

Wat er vóór deze dag des Heeren op onze zondige en in het boze liggende aardbol zal plaatsvinden, hierover verschillen de meningen der mensen; - niet, omdat de Heere God er ons niets van heeft doen bekend maken, - maar **om des mensen natuurlijke blindheid in Goddelijke zaken, en om zijn zondige vooringenomenheid met eigen gemaakte, of ook wel door andere, bij hen geloofwaardige mannen, dikwijls buiten het Woord verzonnen, en echter tevens ook met Gods Woord bepleisterde opvattingen en geliefkoosde denkbeelden.**

De apostel geeft deze afval op als het teken, hetwelk de toekomst des Heeren, ín Zijn heerlijkheid ten oordeel, tot blijdschap Zijner gekochte gemeente, maar tot schrik Zijner vijanden zal moeten voorafgaan. Afval van iemand vooronderstelt een voorafgegaan aankleven en eenswillendheid, een nauwe vereniging met iemand. Afval stelt derhalve een losraken, afrukken en scheiden van hem welke men aankleefde, en met wie men geheel en al eens en verenigd was. Zo vielen, helaas, de geschapen wezens, legio van engelen en de mensen van hun grote Schepper af.

Het is duidelijk, dat de apostel van deze gruwelijke, en in zijn gevolgen zo rampzalige afval hier niet gewaagt, en het behoeft voor christenen geen betoog, dat hij het oog heeft op een andere afval, namelijk op de afval van Christus.

Het eenmaal van God afgevallen mensdom blijft tot afval geneigd; zodat, indien de Heere Zelf Zijn volk niet krachtig en onweerstaanbaar door Zijn Heilige Geest aan Zich verbond en vasthield, zelfs geen begenadigde ooit de Heere zou blijven aankleven, maar altijd zou afvallen, en zo bij zijn dood nog zou moeten omkomen!

Zelfs nu, nu zij door onveranderlijke en onweerstaanbaar vasthoudende genade niet geheel kunnen afvallen, zijn toch de meest begenadigden nog steeds tot hinken gereed. Maar, de God onzer zaligheid zij eeuwig geloofd en gedankt! hoezeer het volk des Heeren, wegens het hun nog aanhangend vleselijk deel, tot afvallen geneigd zijn, door eeuwige liefde tot hen worden zij in de kracht Gods bewaard, door het geloof tot de zaligheid. Zodat, hoe ook duivel, wereld en vlees mogen samenspannen tot hun verderf, zij nooit geheel kunnen afvallen van Christus, Die door Zijn Geest in hen woont, en hen aan Zich op het nauwst verbindt.

Wanneer Paulus dan zinspeelt op een afval van Christus, zo heeft hij het oog niet op de begenadigden des Heeren, maar op dezulken, die door uitwendige belijdenis, in het oog der wereld de naam hebben, en ook de schijn, dat zij Christus aankleven, met Hem eenswillend en op het nauwst verenigd zijn.

Dezulken kunnen afvallen. Judas Iskarioth was onder de volgelingen en zichtbare aanhangers van Christus er het eerste voorbeeld van.

Onder dezulken is het, dat de afval, waarvan de apostel gewaagd zal plaatsvinden, en waarop men zien en letten moet, als op een leken. Daarom moet men toezien, dat men het natuurlijk ongeloof, waar mee in de christenkerk alle mensen, ook de uitverkorenen vóór hun bekering, vervuld zijn, niet verwarre met, maar onderscheide van de hier aangewezen afval.

Hierdoor wordt het klaar, dat deze afval niet moet gezocht of verwacht worden onder zulke vijanden van de Heere Jezus Christus, welke uitwendig, als natiën, Hem verloochenen, **maar de afval moet verwacht worden onder degenen, die Christus' naam openlijk dragen, die openlijk de schijn hebben van op het nauwst aan Hem verbonden te zijn, Hem hartelijk aan te kleven, en geheel eenswillend met Hem te zijn.**

Zodat men, in onze tijd deze afval ook niet in de reeds zo ver afgefallen, christelijk genoemde sekten moet verwachten, maar, o vreselijk vooruitzicht in de verschrikkelijke toekomst, deze afval moet in de enige, waarachtige kerk, zij moet en zal in de gereformeerde gemeente tot stand komen.

In die gemeente moet en zal het teken gezien worden, waarvan de apostel gewaagt.

De apostel bedoelt niet een bijzondere afval van deze of gene persoon, of van dit of dat onderdeel der gemeente, maar een algemene afval onder de christenen.

Zodat, gelijk er vooraf vele en grote sekten ontstaan zouden, terwijl er dan echter gelijktijdig nog een zuivere, zichtbare, openbaar gekende en erkende kerk zou plaats hebben, **eindelijk ook deze zichtbare kerk over de gehele aarde zal ophouden en afvallen, zodat de gehele zichtbare christenheid alsdan zal afgefallen zijn.**

Deze afval zal niet onverwachts, maar langzaam gewerkt worden, uit kleine beginselen, uit dikwijls nauwelijks opgemerkte, als niets geachte zadjes ontkiemen, groeien en rijpen; en dan zijn vreselijke vrucht voortbrengen!

Het begin van deze afval was reeds in de tijd van de apostel; daarom zegt hij, "De verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht."

Zij was echter, in vergelijking van hetgeen in latere eeuwen volgen moest, toen zeer gering, en bepaalde zich toen niet tot de ganse christenheid, maar slechts tot enkele personen: Alexander, Hymenaeus, Philetus, Diotrephes, enz.

Want verre het grootste deel dergenen, die in geloof tot de gemeente werden toegedaan, hing met hun ganse hart vast aan de Heere Jezus, en bleef met getrouwe verkleefdheid hun Herder een zeer geruime tijd, ook na de dood der apostelen aankleven; slechts nu en dan gebeurde het, dat enigen, en van tijd tot tijd meerderen in getal, ontardden en afvielen.

Dat de afval toen niet algemeen was, blijkt, onder andere, uit de grote en zware vervolgingen onder de heidense keizers en landvoogden, en ook uit die door de joden verwekt, waardoor stromen van christenbloed vergoten werden, wat zeer zeker niet plaatsgevonden zou hebben, indien de afval toen algemeen was geweest.

En deze geringe afval was ten tijde van de apostel Paulus voor de Thessalonicensen een teken, dat de toekomst des Heeren nog niet ophanden was, gelijk velen onder hen toenmaals voorgaven.

Echter, hoe gering toen de afval ook zijn mocht, het boze zaad was toch door de duivel gezaaid, maar zo, dat de giftige kiem der ongerechtigheid, welke toen reeds gewrocht werd, voor de meesten een verborgenheid was, door de minsten herkend en geloofd werd.

Het boze doel van deze duivelse verborgenheid lag nog geheel in het duister: de kronkelende slang schuifelde verborgen onder het gras; de minsten wisten, noch begrepen, waar het heen wilde, en daarom was men ook niet erg bekommerd om er tegen te waken en te bidden.

De verdere voortgang, de ontkieming en de groei van deze afval bewerkte de duivel op verborgen, maar krachtige wijze in het vervolg der eeuwen.

Toen het christendom in het eertijds heidens Europa door goddelijke liefde geplant werd, opende de vorst der duisternis tegelijkertijd aan de opziensers en voorstanders der kerk de weg tot grote tijdelijke goederen, eer en waardigheden, en deed daarmee de twisting - dat Babel - geboren worden! Door uitwendige pracht, zowel van tempelen, als van heidense godsdienstplechtigheden, welke men grotendeels mede in het christendom overbracht, en waarbij de roomse pausen later nog nieuwe en grotere pracht voegden, verviel het te Rome geplante christendom weldra, en keerde het al spoedig terug tot het vroegere, aldaar geheerst hebbende heidendom, op zulke wijze, dat het alle heidense landen zelfs in hoogmoed en weelde en goddeloze dartelheid verre overtrof.

Bij die uitwendige afval paarde zich vanzelf de inwendige afval van Christus; door al dat uitwendige werd de geest verbannen uit de harten dergenen, welke het christendom uitwendig bleven belijden. **In de plaats van het ware christendom trad de dode letter, met uitwendige pracht opgesierd, te voorschijn.** Daarbij kwamen heerszucht en onenigheden, en de moord blazende verketteringszucht der bisschoppen; hetwelk alles als een invretende kanker aan het geestelijk leven der zichtbare kerk van Christus de dood baarde, en de inwendige afval van Christus geweldig bevorderde. De afvallige hoer schaamde zich niet. In purper en scharlaken gekleed, en met goud en edelgesteenten versierd, hield zij ongestraft de gouden beker met de

gruwelen harer hoererij gevuld in haar hand verstand en consciëntie werden bevlekt; men keerde zich af van de waarheid; terwijl men beleed God te dienen, verloochende men Hem gruwelijk met de werken. Zodat de verborgenheid der ongerechtigheid nu krachtiger dan ooit te voren gewerkt werd. **Terwijl het grootste deel der herders zorgeloos sliep, kon het onkruid ongehinderd voorttellen, en zich al verder en verder uitbreiden. De boom des afvals, welke ten tijde der apostelen, en nog vele eeuwen daarna, nauwelijks een voor het oog zichtbaar plantje was, wies nu spoedig op, en schoot dagelijks dieper wortelen.** Getrouwe herders zagen evenwel ook dit groeiend kwaad met diepe weemoed; zij werden door genade verwaardigd, het geheim der hel te openbaren, en er luidkeels tegen te getuigen. Maar, helaas! zij werden van eeuw tot eeuw minder gehoord en geacht en het kwam van het pausdom, hetwelk vanzelf door deze innerlijk groeiende afval van Christus zich dieper en vaster kon wortelen, weldra zo veel, dat zij zwijgen moesten, of - als ketteren gebrandmerkt - hun openhartige belijdenis met hun dood moesten bezegelen; gelijk dit voor vele duizenden in die eeuwen het geval is geweest.

Onder dit alles besteeg de verborgenheid der ongerechtigheid ongemerkt, in de gedaante van een engel des lichts, tronen en leerstoelen, en wist, door het geloof der mensen af te trekken en te bepalen op allerlei ijdele voorwerpen en daden, de groeiende boom des afvals van Christus te verbergen onder de valse glans der dweepzuchtige, domme bijgeloof; zodanig, dat bijna alle christenen door deze glans verblind, niet eens gewaar werden, dat zijzelf reeds uitspruitsels en ranken van deze afschuwelijke boom waren geworden. Zo hielp de ene eeuw de andere, zodat deze boom, die met zijn wortelen in de afgrond der hel staat, al hoger en hoger opwies, en zijn takken al verder en verder rondom zich uitbreidde.

Onder het vrome masker van nauwgezette godsdienstigheid, werkte het bijgeloof, en voedde ongemerkt de inwendige afval des harten van Christus; **door het hechten en steunen op duizend zaken buiten Christus werd uit dit bedwelmend bijgeloof door de satan het inwendig helse ongeloof of de inwendige afval des harten van Christus in de christenheid geboren en verder ontwikkeld.**

Doch hoe lang men dit inwendig gekweekt ongeloof, deze inwendige afval van Christus ook trachtte te verbergen, echter is, onder Gods rechtvaardig oordeel, hetzelfde in vervolg van tijd meer in het oog vallend, meer uitwendig zichtbaar te voorschijn getreden.

Ja, reeds lange tijd maakt het hoogmoedige en dwaze ongeloof de afval der trouweloze christenheid openlijk en zonder schaamte voor de gehele wereld openbaar; maar vooral echter van die tijd af, dat de eerste grote omwenteling in Frankrijk is uitgebroken. En nu, in onze tijd, is ditzelfde, de openlijke afval van Christus berokkenende ongeloof, gehuld in het kleed van het rationalisme, met zulk een spoedig en verwoestend geweld doorgebroken, dat het schijnt, alsof het ganse christendom door deze woeste droom op eenmaal verzwolgen zou moeten worden.

Het bijgeloof en het ongeloof zijn in de hand des satans de twee machtigste hefbomen, waarmee hij het gehele gebouw des christendoms - niet maar zoekt te doen wankelen, maar zelfs (ware het hem mogelijk) geheel te verwoesten.

Bracht vroeger het bijgeloof de inwendige afval van Christus tot meerdere ontwikkeling, **het ongeloof voert dezelve nog hoger, en brengt de inwendige, verborgen afval tot een uitwendige, openlijk zichtbare, waarbij het juk van Christus afgeworpen zal worden.**

Waar wordt door politieke en kerkelijke machten in de christenheid de eer van het Hoofd der christenheid, dat is, van de gekruisigde Christus, gezocht, gehandhaafd en verdedigd?

Waar wordt het geringe overblijfsel, dat er hier en daar nog is, naar de verkiezing der genade, als de waarachtige christenheid erkend?

Wordt hetzelfde niet overal en openlijk gehaat, tegengewerkt en onderdrukt?

Vreselijk is de hoogte, waartoe reeds de afval gekomen is, maar echter is hij nog niet op het hoogst, nog niet tot die hoogte, welke de apostel bedoelt, als hij zegt "dat de dag Christi niet komt, tenzij dat eerst de afval gekomen zij."

Christus moet, volgens Zijn eigen voorzegging, Luk. 17 : 25, niet alleen veel lijden, voordat het koninkrijk Gods komt, maar Hij moet ook geheel verworpen worden van dit geslacht!

De wereld moet in brooddronkenheid en lichtzinnigheid als verdronken liggen, gelijk in de dagen van Noach en Loth, gelijk alsof er geen Christus ware.

Het verwerpen van de Gezalfde des Heeren zal vergezeld gaan met verscheuring en verbreking van al Zijn banden, en verwerping van al Zijn touwen! Volslagen wetteloosheid zal de wereld vervullen! Vorsten en onderdanen zullen zich niet laten besturen, noch door goddelijke, noch door daarop steunende menselijke wetten.

Eigenbelang en eigen zin en eigen wil zal de drijfveer van eens ieders daden zijn. Terwijl men de mond vol heeft van de rechten van de mens, zullen tevens de rechten van anderen niet meer erkend worden; beloften en verbonden zullen krachteloos, en niet meer dan spel gerekend worden; alle vertrouwen de bodem ingeslagen; ieder zal zichzelf beogen (2 Tim. 3 :2), en zo voert de vreselijke afval van Christus tot algemeen oproer in de wereld; natie zal tegen natie, het ene koninkrijk tegen het andere opstaan; ja, dat niet alleen, maar de koninkrijken tegen zichzelf, koninkrijk tegen koninkrijk, de onderdanen tegen hun rechtmatige overheid en tegen elkaar.

En al deze dingen zijn het vreselijk bewijs en kenteken van het rijp worden van de gruwelijke boom van de afval van Christus, en moeten ons doen waken en gedenken, dat de verborgenheid der ongerechtigheid, waarvan het begin reeds in de dagen van de apostel Paulus gewerkt werd, nu met rasse schreden nadert tot haar hoogste toppunt.

O, zeker, de tijd van algemene verwarring en oorlogen onder alle volken op aarde, is aanstaande, binnenkort aanstaande! Diezelfde geest van twist en tweedracht en bandeloosheid, welke reeds lang in de kerk gewoed heeft, is in de laatste jaren ook geweldig in dezelve toegenomen, en zal zich nog vreselijk verheffen.

(Opmerkelijk is het dat de schrijver dit in het jaar 1840 schreef).

Maar hoe gruwzaam de afval ook klimme, hoe vreselijke verwarring hij aanbrengt, hoe zeer hij het gehele christendom moge schijnen te hebben verwoest en uitgeroeid van de aarde, de Heere zal echter altijd nog enigen overhouden, die hunne klederen niet bevlekken, maar die Zijn Naam houden en Zijn geloof niet verloochenen. Maar echter het getal dezer gelovigen zal klein zijn; de dochter Sions zal zijn als een nachthut in de komkommerhof.

Deze vrijgekochten des Heeren, welke het doen der afvalligen haten zullen, wien het niet zal aankleven, zullen door vrije en buitengewone genade over hen, in die tijd der verleiding en algemene beroering tot een kudde onder hun enige Herder verzameld en bewaard worden.

Alle uitverkorenen, zowel uit de roomse, als uit de lutherse en gereformeerde, en uit andere genootschappen, zullen in hetzelfde geloof met elkander verenigd worden, en in één geest door de band der liefde van Jezus Christus omstrengeld, naar het voorbeeld der eerste apostolische kerk, temidden van de grote afval, hun Heere blijven belijden, en de kerk van Christus op aarde doen voortduren.

Er moeten nog vreselijker dingen gebeuren, er is nog een verschrikkelijker uur van benauwdheid en gruwel te wachten. De apostel Paulus verkondigt ons niet, dat er na de afval langzamerhand een heerlijk licht in de kerk zal opgaan als voorbode van de toekomst van Christus, neen, maar hij onderwijst ons, **dat er na de afval een dubbele verschijning zal plaatshebben. Eerst van de mens der zonde.**

Daarna, van de Heere Jezus Christus, Die deze gruwelmens door Zijn toekomst verdelgen zal. Zodat de afval, waarvan de apostel eerst gesproken heeft, de voorloper, of liever de moeder is van de mens der zonde; en men dus, **als het hoogste toppunt van die afval begint gezien te worden, kan en moet besluiten tot de ophanden zijnde komst van de mens der zonde,** waarvan de apostel gewaagt.

De toekomst van onze Heere Jezus Christus zal, gelijk de apostel der heidenen ons leert, geen plaats hebben, tenzij, behalve de afval, welke voorafgaat, ook "geopenbaard zij de mens der zonde, de zone des verderfs, **die zich tegenstelt en verheft boven al, dat God genaamd, of (als God) geëerd wordt,** alzo dat hij in de tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is."

Deze mens der zonde, die een volkomen verwoester van alle nog hier en daar overgebleven wettigheid zijn zal, komt niet van de heidenen, en staat ook uit hun midden niet op; want bij hen kan geen afval van Christus plaatsvinden, omdat zij van Christus niets weten.

De christenen alleen kunnen van Christus afvallen. Uit hun midden moet dan ook deze mens der zonde, dit kind van de plaatsvindende afval, de zone des verderfs te voorschijn treden.

Reeds van de beginne af zijn er in de christenheid velen antichristen geworden, en hun getal is in de volgende eeuwen ontelbaar groot geworden, niet maar in één, maar in alle zich christelijk noemende afdelingen of genootschappen.

In de roomse kerk echter hebben de gezamenlijke reeks der pausen bij uitnemendheid een antichrist voorgesteld, zoals in andere genootschappen nooit is gezien, zodat de roomse kerk met recht de antichristelijke genoemd wordt).

Maar welke gruwelijke antichristen er ooit bestaan mogen hebben, zij hebben nimmer geëvenaard die mens der zonde, van welke wij thans spreken; nimmer geëvenaard die éne antichrist, welke de apostel Johannes bedoelt, als hij zegt, "dat de antichrist komt."

Boven al de voorafgegane antichristen zal die ene als een opperhoofd te voorschijn treden, welke al de giftige stralen van slangenlist en duivelse boosheid in zich zal opnemen; en also een ieder zijner voorgangers in schrikbarende snoodheid verre overtreffen, en van hen duidelijk onderscheiden zal zijn.

De verschijning van de mens der zonde is een onmiddellijk bedrijf en werkzaamheid des satans; hij zal daarom ook geheel aarden naar de satan, die hem voortbrengt, en deszelfs werken doende, al zijne voorgangers verre overtreffen.

Al de giftige stralen der slangenlist in zich opnemende, zal hij bij leugen en bedrog ongemene tekenen en wonderen voegen, om zich begeerlijk te maken, en zo tot aanzien te komen. De farizese schijnheiligheid van oudere en nieuwere tijd zal in fijnheid van bedrog en in schitterende schoonheid verre overtroffen worden door dit beest uit de afgrond, hetwelk door ongemene werking des satans op de bedriegelijkste wijze **in de gedaante van een afgezant Gods, van een engel des lichts**, te voorschijn zal treden.

Met buitengewone natuurgaven versierd, met een wijsheid, niet die van boven, maar die aards, natuurlijk, duivels is, zal hij in de glans ener gehuichelde, maar aanminnige heiligheid, die door de grootste booswichten, met wegslepene welsprekendheid toegerust, gehuldigd wordt, zijn tijdgenoten als door betovering aan zich verbinden.

En daar hij naar de werking des satans niet meer dan zielenmoord zoekt, zal hij, om, ware het hem mogelijk, ook de waarachtige, de nog overgebleven schapen van Christus te verleiden en voor zich te gewinnen, **de Bijbel op een buitengewone wijze handhaven niet alleen, maar ook verwonderlijk, met diepzinnige geleerdheid, waardoor hij alles verdraaien zal, en met een verraderlijke schijn van innige godsvrucht weten uit te leggen.**

Zo zal zijn roem van dag tot dag toenemen, zijn macht en waardigheid aanmerkelijk klimmen.

Op de geslependste wijze zal hij aller harten, zowel der waarachtig gelovige christenen, als der reeds afgevallen christenheid, voor zich weten te nemen.

Een tedere vroomheid huichelend, zal hij de ware gelovigen bedriegen, hen met lof overladen, zich bereidwillig betonen hen te beschermen, en werkelijk hun vele vrijheden en voorrechten toekennen. Anderen zal hij door hoge beloften verstrikken, door zijn verwonderlijk grote welsprekendheid en alles overtreffende vlugheid in betoverend schoonschijnende uitlegkunde, zal hij een menigte bijbelteksten op zichzelf toepassen, en deze zijn bedriegelijke toepassing door bijzondere, bovennatuurlijke invloed des satans, met wonderen der leugenes waarschijnlijk maken en bevestigen, en zo eindelijk van zich verklaren, dat hij de, door zovelen verwachte Christus is, komende, om de vervallen en verdrukte christenheid op te richten en te verlossen, en het verstoorde rijk van Israël, naar zijn, in de Bijbel van de vroegste tijden daaromtrent gegeven beloften, in heerlijkheid te herstellen!

Welk een schrikvol gevaar voor de vromen! Heere God, wie zou staande blijven, wie niet ontkomen, wie het verschrikkelijk verderf ontvluchten, waarmee de zielen van Uw volk bedreigd worden, indien Gij niet als de getrouwe Herder en Opziener hunner zielen, in de kracht Gods hen bewaarde door het geloof tot de zaligheid, die bereid is om geopenbaard te worden in de laatste tijd! Gewis, indien het mogelijk ware, zouden ook de uitverkorenen verleid worden, gelijk Gij zelf gezegd hebt (Matt. 24 : 24).

Maar gelijk deze gruwelmens door gehuichelde vroomheid de ware christenen listig zal bedriegen, op niet minder geslepen wijze zal hij bij de van Christus afgevallen wereld; bij de verschillende sekten van het zogenaamd christendom, ja eindelijk bij alle volken en natiën, met duizend tot nog toe onbekende duivelse

kunstgrepen, ingang weten te vinden en opgang te maken; en zo, **zonder dat iemand deze list heeft doorzien of opgemerkt, zich tot een vreselijk alleenheerser over de wereld verheffen**, die alle monarchen, welke er ooit bestonden, in aanzien en gezag, maar ook in goddeloze dwingelandij oneindig overtreffen zal.

Want zodra dit gewrocht der hel, deze zoon des verderfs zijn doel zal bereikt hebben, om zich als alleenheerser over alle mensen te vestigen, dan zal hij zijn schitterend mom afwerpen, en zich als een gevlekte luipaard, als de sterkpotige beer, als de brullende leeuw, aan allen vertonen, die zijn bevelen niet gehoorzaam zin.

Tot die ongehoorde hoogte geklommen, zal hij betonen, dat hij het beest uit de afgrond is.

Alle goddelijke en menselijke wetten zal hij geheel vertrapen en vertreden, en nieuwe, duivelse wetten in de plaats stellen, en met helse kracht overal willen doen gelden.

Nu is de rust en vrede, welke hij bedriegelijk aan de nog overig zijnde gelovigen, en tegen de vroegere afval zich verzet hebbende christenen beloofd, en in schijn ook gegeven had, ten einde.

TOT SLOT

Vertrouwt niet op de verlichting noch beschaving dezer eeuw! Vertrouwt niet op uw heidense deugden, onder de naam van christen, en onder het oog van Christus beoefend! Vertrouwt niet op uw uiterlijke godsdienst! Het zal u alles niet baten, het zal u alles begeven!

Zelfs het letterlijk kennen van, noch het streng aankleven van de zuiverste geloofsbelijdenis, ja ook de helderste en schranderste inzichten in het goddelijk Woord zullen u niet baten, om in de dag der toekomst onzes Heere Jezus te mogen bestaan.

Neen, gij moet een kenmerk hebben, onderscheiden van dat, waarmee het beest uit de aarde zijn aanhangers tekent.

Gij moet getekend en gewassen zijn met het dierbare, alles betalende, alles uitwissende zoenbloed van het volkomen Lam, dat is, van het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt; en gij moet wedergeboren zijn door de Heilige Geest, geschapen tot een nieuw schepsel in Christus Jezus, verzegeld met de Heilige Geest der belofte!

Dan moogt gij blijmoedig het hoofd omhoog heffen, en de naderende toekomst verwachten van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden, en de Overste der koningen der aarde!

Hem, die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijne Vader; Hem (zeg ik) zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid, Amen!

Zie ,Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien, ook dergenen, die Hem doorstoken hebben, en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven. Ja amen! De Geest en de Bruid zeggen: Kom. En die het hoort, zegge: Kom. En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet

ontleend aan:

HET GRUWELIJKST BEDROG of DE AANSTAANDE OPENBARING VAN DE MENS DER ZONDE

door LINDEL

(Eertijds rooms priester, maar krachtdadig bekeerd, en der gemeente Christi toegevoegd)

Ach, die dag! want de dag des HEEREN is nabij, en zal als een verwoesting komen van den Almachtige.

Joël 1 vers 15

Ziet toe, broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een boos, ongelovig hart, om af te wijken van den levenden God. Maar vermaant elkander te allen dage, zolang als het heden genaamd wordt, opdat niemand uit u verhard worde door de verleiding der zonde.

Hebreeën 3 vers 12 en 13